

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 653-ҳадис

653/1304 - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: اشْتَكَى سَعْدُ بْنُ عُبَيْدَةَ شَكْوَى لَهُ، فَأَتَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْوُدُهُ مَعَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَسَعْدٌ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ، فَوَجَدَهُ فِي غَاسِيَةٍ أَهْلِهِ، فَقَالَ: «قَدْ قَضَى». قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَبَكَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَلَمَّا رَأَى الْقَوْمُ بُكَاءَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَكْوًا، فَقَالَ: «أَلَا تَسْمَعُونَ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ بِدَمْعِ الْعَيْنِ، وَلَا يُخْزِنُ الْقَلْبِ، وَلَكِنْ يُعَذِّبُ بِهَذَا - وَأَشَارَ إِلَى لِسَانِهِ - أَوْ يَرْحَمُ، وَإِنَّ الْمَيِّتَ يُعَذِّبُ بِيُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ».

653.1304. Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анхумодан ривоят қилинади:

«Саъд ибн Убода розияллоҳу анҳу бетоб бўлиб қолди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Абдурраҳмон ибн Авф, Саъд ибн Абу Ваққос ва Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳум билан уни кўргани келдилар. Унинг олдига кирганларида, уни ўз аҳлининг қуршовида кўрдилар. У зот: «**Қазо қилдими?**» дедилар. «Йўқ, эй Аллоҳнинг Расули», дейишиди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам йиғладилар. У зотнинг йиғлаганларини қўриб, одамлар ҳам йиғлашди. Шунда у зот дедилар: «**Эшитиб қўйинглар, албатта, Аллоҳ кўз ёши ва қалб маҳзунлиги билан азобламайди, лекин мана бу билан азоблайди ёки раҳм қиласди** - деб тилларига ишора қилдилар. - **Албатта, майит ўз аҳлининг унга йиғлагани учун азобланади**».

Умар розияллоҳу анҳу бунинг учун (яъни майиттага йиғланганда) асо билан урас, тош отар ва тупроқ сочар эди.

Манба: hadis.islom.uz

